

J E G Y Z Ő K Ö N Y V

Készült: a Lőrinci Községi Házban **Lőrinci Város Önkormányzata Képviselő-testületének 2009. július 14-i rendkívüli** ülésén.

<u>Jelen vannak:</u>	Víg Zoltán	polgármester
	Sárosi Károly	alpolgármester
	Peterke Zoltán	alpolgármester
	Hegyí László	képviselő
	Jánosí László	képviselő
	Kelemen Attila	képviselő
	Kis Lajosné	képviselő
	Kiss Lajosné	képviselő
	Nagy László	képviselő
	Pálinkás Péter	képviselő
	Szendró Ferenc	képviselő
	Szűcs Sándor	képviselő
	Princz Ádám	jegyző
	Víg Zoltánné Varga Krisztina	irodavezető
	Érsekné Mosóczy Mária	irodavezető
	Elek Lajos	irodavezető
	Rimár Zoltán	ÜB tag, ÖLE elnöke
	Rab Gyula	ÜB tag
	Hős Károly	PB tag
	Kapi Péter	MSZP helyi szervezetének elnöke

Az ülésről távol van:

Husanyicáné Érsek Enikő	képviselő
-------------------------	-----------

Megjelent: 18 fő lőrinci állampolgár

Víg Zoltán – köszönti a képviselő-testület tagjait, a meghívott és megjelent vendégeket. Megállapítja, hogy 12 képviselő jelen van, a rendkívüli ülés határozatképes, azt megnyitja. (Pálinkás Péter képviselő későbbre jelezte érkezését, Husanyicáné Érsek Enikő az ülésről távol van, szabadságát tölti.)

Polgármester úr felkéri Jánosí László és Kelemen Attila képviselőket a jegyzőkönyv hitelesítésére.

Javasolja, hogy a kiküldött meghívó szerinti napirendi pontok kerüljenek megtárgyalásra.

A képviselő-testület

12 igen

szavazattal jóváhagyta a napirendi pontok tárgyalását.

Lőrinci Város Önkormányzata Képviselő-testületének
határozata

A 2009. július 14-i rendkívüli képviselő-testületi ülés
napirendi pontjáról

Lőrinci Város Önkormányzata Képviselő-testülete a 2009. július 14-i rendkívüli ülésén a következő napirendi pontokat tárgyalja meg:

- 1./ „Kerékpár Forgalmi Hálózat Fejlesztése” c. pályázaton való részvétel
- 2./ Tájékoztató a selypi tavak helyzetéről

I. NAPIRENDI PONT

„Kerékpár Forgalmi Hálózat Fejlesztése” c. pályázaton való részvétel
(Előterjesztés írásban csatolva.)

Princz Ádám – szóbeli kiegészítése: a pályázat főösszege 48.947.000 Ft, és a határozati javaslatból is látszik, hogy emellett területszerzésre 2,5 MFt-ot kell még biztosítani saját forrásból. Ez abból adódik, hogy a külterületi részekben a főút melletti területek nagy része állami tulajdonban van. Ahhoz, hogy oda a kerékpárutat meg lehessen építeni, egyrészt meg kell osztani ezeket a területeket, másrészt azokat a területeket, amelyek nem önkormányzati tulajdonban vannak, várhatóan ki kell sajátítani, és ez ennek a költsége, illetve még a megosztási vázrajzok elkészítésének a költségét takarja ez részben, a másik része pedig amennyit lehetett, azt a pályázatba beépítettük a pályázat költségei közé, de nem fér bele az összes ilyen jellegű, a terület biztosítására vonatkozó költség, ezért kell még külön egy másik forrást biztosítani. A kerékpárút építését nyilván abban az esetben kezdi el az önkormányzat, ha értesül arról, hogy nyertes lett a pályázat. Abban az esetben, ha nem nyer a pályázat, akkor ezek a költségek nem fognak felmerülni.

Kis Lajosné – Pénzügyi Bizottság elnökeként – a bizottság az előterjesztést megtárgyalta és mindkét határozati javaslatot javasolja a testületnek elfogadásra. Az első határozati javaslatnál, mivel pénzeszközről van szó, a 2010. évi költségvetés terhére javasolja betervezni.

(Pálinkás Péter képviselő megérkezett, létszám 13 fő.)

Víg Zoltán – a napirendi ponthoz több hozzászólás nem lévén, szavazásra bocsátja az első határozati javaslatot a „Kerékpár Forgalmi Hálózat Fejlesztése” c. pályázaton való részvételről.

A képviselő-testület **13 igen** szavazattal a határozati javaslatot elfogadta és a következő határozatot hozta.

Lőrinci Város Önkormányzata Képviselő-testületének
103/2009. (VII.14.) önkormányzati határozata

„Kerékpár Forgalmi Hálózat Fejlesztése” c. pályázaton való részvételről

Lőrinci Város Önkormányzatának Képviselő-testülete megtárgyalta az **ÉMOP-2009-5.1.3** kódszámú, a „Kerékpár Forgalmi Hálózat Fejlesztése” c. pályázaton való részvételt és megbízza a polgármestert a pályázat benyújtásával.

A pályázathoz szükséges **7.342.155 Ft önerőt**, valamint a területszerzéshez szükséges **2.500.000 Ft-ot** a költségvetés terhére biztosítja.

Egyben felhatalmazza Víg Zoltán polgármestert a szükséges dokumentumok aláírásával.

Felelős: Víg Zoltán polgármester
Határidő: 2009. július 16.

Víg Zoltán – szavazásra bocsátja a második határozati javaslatot a Lőrinci, Szabadság tér és temető közötti kerékpárút üzemeltetéséről.

A képviselő-testület **13 igen** szavazattal a határozati javaslatot elfogadta és a következő határozatot hozta.

Lőrinci Város Önkormányzata Képviselő-testületének
104/2009. (VII.14.) önkormányzati határozata

A Lőrinci, Szabadság tér és temető közötti kerékpárút üzemeltetéséről

Lőrinci Város Önkormányzatának Képviselő-testülete vállalja, hogy az elkészült kerékpárút üzemeltetését a Polgármesteri Hivatalban jelenleg is meglévő eszközeivel és berendezéseivel biztosítja.

Felelős: Víg Zoltán polgármester
Határidő: folyamatosan

II. NAPIRENDI PONT

Tájékoztató a selypi tavak helyzetéről (Előterjesztés írásban csatolva.)

Víg Zoltán – szóbeli kiegészítése: az elmúlt vasárnap a Horgászegyesület közgyűlésén részt vettem, és olyan ígéretet tettem, hogy képviselő-testület elé terjesztem a kérelmüket, és mindenben segíteni fogom a törekvésüket, elképzelésüket. 90-100 horgászról van szó, és az évtizedek óta kialakult szokásokat szeretnék folytatni az ott élő emberek. Sajnálom, hogy egy kicsit politika lett belekeverve a dolgokba. Korábban is mindenben segítettem a Horgászegyesületnek, és most, a szabadságom ideje alatt is próbálok segíteni. Ahogy megígértem a közgyűlésen is, Tóth Zoltán úrnak írtak levelet jegyző úrék, ez a levél elküldésre került, és Tóth Zoltán úr már keresett is telefonon azért, hogy felvegye velünk a kapcsolatot. Jövő héten fogunk tárgyalásokat folytatni. Bízom benne, hogy tudunk segíteni a Horgászegyesületnek. Meg kellene bontani a területet, és a Horgászegyesületnek legalább a horgásztavat meg kellene szerezni. Nagyon sajnálom, hogy a közgyűlésen felvetődött, hogy én nem tettem meg mindent, és velem beszélt a vállalkozó, aki állítólag megvette ezt a területet, és jegyző úrral ezt jóváhagytuk. Erről szó sem volt. Bejött ez a vállalkozó a hivatalba, akit Tóth Zoltán úr beküldött hozzám, meghallgattuk, de mivel magántulajdonról van szó, ebbe bebeszolásunk nem volt. Azt kértük jegyző úrral, hogy a Horgászegyesülettel egyeztessenek, hogy hosszú távon hogyan lehetne megoldani a Horgászegyesület horgászási lehetőségét.

Pálinkás Péter – támogatom, hogy amennyiben lehet, ez a terület megosztásra kerüljön. Persze ez csak kérelem a Cukorgyár, illetve az új tulajdonosok felé, hiszen az önkormányzat jogi szempontból nem tud bebeszólni, hogy a tulajdonos a saját vagyonával hogyan rendelkezik. Bízok benne, hogy a Cukorgyárral ápoltságok szülhetnek jó eredményt is. Nem tudom, hogy az új igazgató úrnak milyen a hozzáállása, de az elmúlt vezetés hozzáállása elég jó volt Lőrincivel szemben, sikerült polgármester úrnak eredményeket elérni. Most egy új vezető van, ezért egy kicsit megváltozott a helyzet és nem úgy alakult, ahogy az egyesület szerette volna. Én mindenképpen azt javaslom, hogy csak azt a területet szerezze meg a Horgászegyesület, amire szüksége van. Ugyanis lehet, hogy egy olyan területet is hozzá fognak csatolni, ami rekultivációra kötelezné az egyesületet, amit nem biztos, hogy el tudna látni, és nem igazán kellene neki azzal foglalkozni, hogy honnan szerzi meg ahhoz a szükséges pénzeket. Tehát a megosztást támogatom.

Jánosi László – kérdése jegyző úrhoz: a közgyűlésen és most is többször szó esett a rekultivációról. Tudunk-e erről bővebbet? Kötelező-e rekultiválni, mi az, amit kell rekultiválni? Ha kötelező rekultiválni, akkor miért nem történt meg annak idején a Cukorgyár részéről. Lőrinci Város Önkormányzatának, a Polgármesteri Hivatalnak milyen bebeszólási joga volt, van, esetleg lesz?

Princz Ádám – válasza: a rekultivációval kapcsolatban a KDV-től még nem sikerült anyagot szerezni, az előterjesztés ezért nem is tért ki rá csak annyiban, hogy tudunk arról, hogy rekultiválni kellett volna ott területeket, de hogy pontosan milyen a szennyeződés, illetve milyen rekultivációs kötelezettség volt, vagy van, azt nem tudjuk. Amennyiben ez a rekultivációs kötelezettség jelen pillanatban is fennáll, akkor nyilván a hatóságok - amelyek érintettek voltak ebben, és ez elsősorban a Közép-

Dunavölgyi Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelet - nem ellenőrizték következetesen, vagy pedig adtak a Mátra Cukor Rt.-nek, mint tulajdonosnak egy olyan határidőt, amiről nem tudom, hogy letelt-e már vagy még nem. Ez ügyben teszünk lépéseket, hogy az információk rendelkezésünkre álljanak.

Polgármester úr elmondta, hogy írtunk levelet a Mátra Cukor Rt.-nek, illetve a tudomásunk szerinti vevőnek is, de ezekre nem érkezett még válasz. Az előterjesztés elején fel van sorolva, hogy ezek milyen besorolású ingatlanok a földhivatali nyilvántartás szerint. Ebben többek között található egy legelő is, és a Horgászegyesület közgyűlésén is annak idején felvetődött, hogy egyrészt ki kell függeszteni az ilyen terület értékesítését, ami nem történt meg, másrészt pedig tudomásom szerint a cég meg sem vehetné a területet, tehát ebben a földhivatali eljárásban lesz majd ennek következménye, de erről hivatalos információink nincsenek. A tavakkal pedig az a probléma, hogy víztározóként szerepelnek, mert ha halastóként szerepeltek volna, akkor azokra is ugyanaz a szabály vonatkozna, mint a termőföldre is vonatkozik az értékesítés során.

Víg Zoltán – a közgyűlésen is elmondtam, hogy 2003-ban szerveztem a területen egy nyilvános bejárást, ahová meghívtam a KDV-t, a szakhatóságokat, akik részt vehetnek abban, amit Jánosi úr felvetett, hogy mit kellene csinálni a Mátra Cukor Rt.-nek. Sajnos akkor az én kezdeményezésem nem sikerült, tehát én nem ma kezdtem segíteni a horgászoknak. Úgy vettem észre, mintha a Horgászegyesület azon tagjai, akik akkor részt vettek ezen a bejáráson, mintha elfelejtették volna. Tehát én elejétől szerettem volna, hogy ezt a területet, a horgásztavat az egyesület megkapja. De azt nem lehet, hogy ha valaki valamit szervez, egyedül marad, illetve nem talál meghallgatásra a hatóságok részéről. Tehát ami tőlem telhető volt 2003-ban, azt megtettem. Nem most találtuk ki ezeket a dolgokat, hanem igenis, nekem is eszemben volt az, hogy van egy rekultivációs dolog, amit végre kell hajtani, de az önkormányzatnak nincs ebben kötelezettsége. Akkor is kértük a rekultivációs tervet a KDV-től, de nem kaptuk meg a mai napig. Tehát igazából nem tudtam semmit sem tenni. A KDV képviselője ígért nekünk valamit – amiről jegyzőkönyv is készült -, de nem lett betartva. A dolog lényege, hogy nem volt állítólag ebben a rekultivációs tervben olyan, ami azonnali hatállyal sürgető lett volna, és meg kellett volna oldani. A Marx, Aradi utcában élő emberekre fordítottam nagy hangsúlyt, akik látják a méziszap tárolót, a salakhegyet, szeméthalmazt, hogy ott ne legyen, ne rontsa a városképet. De egyedül maradtam a problémával.

Jandzsó István – lőrinci állampolgár – azon a bejáráson az akkori vezérigazgatónak elmondtam a véleményemet. 1958-tól voltam cukorgyári dolgozó, közvetlenül ismerem a gondokat, problémákat. A bejárás után a hivatalba mentünk, ahol jegyzőkönyvbe mondtam a véleményemet. Több mint 40 éve selypi horgásztag vagyok, 25 évig voltam elnök, közös munkával az elődeink munkáját folytattuk, hogy horgászati lehetőség legyen. Azt hallottam, hogy az egyesület nem adott be igényeket. Amikor 1998-ban megszűnt a Selypi Cukorgyár, közvetlen utána beadtuk az összes víztározó területre, a két élő tóra, a kondenzvíz tározóra és a két szennyvíztározó tóra is az igényünket. Nem kaptuk meg, az akkori vezetésnek, Szabó Rudolf akkori műszaki igazgatónak és Deák József akkori vezérigazgatónak elmondtam, hogy ha már a selypi dolgozóknak munkalehetősége nincs, akkor legalább szórakozási lehetősége legyen. Ezt szóban mondtam el, az írásos beadványban nem szerepelt. Messzemenően visszautasítom azt, hogy a

Horgászegyesület vezetősége kezdettől fogva nem tette meg azokat az írásos lépéseket és kérvényeket, amiket kellett volna. Nagyon szomorú, hogy ezek után a Mátravidéki Cukorgyárak vezetése a két szennyvíztározó tavat jelképes összegért, 1 Ft-ért eladta a Madártani Intézetnek. Erre azt a választ kaptam, hogy a tavakat azért nem adják el a Horgászegyesületnek, mert nem akarják azt, mint a téeszeknél volt, hogy a téeszvezetők kisajátítják maguknak. Erre nincs lehetőség, ez egy egyesület, itt van alapszabály, a tagság dönt ezekben a kérdésekben. Nem volt helytálló ez a véleményezés. Ezt követően Pokol Balázs úr megígérte, hogy a Horgászegyesületé lesz a selypi tó. Ez nem történt meg. Jó néhány nem horgász megkeresett, akik vitték a gyerekeiket, unokáikat oda sétáltatni, hogy most majd hogyan tudnak egyáltalán odamenni a saját területükre. Továbbra is kérem a testületet és mindenkit, segítsenek abban, hogy ez a terület a selypi Horgászegyesületé legyen, a több évtizedes munka, a fásítás megmaradjon, és mi élvezzük a munkánk eredményét és ne más.

Rimár Zoltán – Összefogás Lőrinciért elnökeként – teljesen egyetértek polgármester úrral, hiszen 5-8 évvel ezelőtt is próbáltunk mindent megtenni, hogy ezek a dolgok rendeződjenek. Akkor volt egy ígélet a Cukorgyár részéről, hogy a horgászok horgászhatnak, és úgy kerül értékesítésre, vagy átadásra a terület, és olyan megoldást fog keresni a Cukorgyár a városvezetéssel egyeztetve, hogy a város érdeke kárt ne szenvedjen. A közgyűlésen mindig felmerült, hogy mi lesz a horgásztóval, mindig az volt a válasz, hogy addig vagyunk nyugton, míg mögöttünk van a Cukorgyár, illetve az önkormányzat. Ezt a két támaszt éreztük magunk mögött, és most a hiba igazából ott van, hogy a Cukorgyár nem tartotta be a szavát. Nemcsak az a probléma, hogy egy 57 éves horgászegyesület milyen helyzetbe került, hanem az egész úgy került kijátszásra, hogy semmi garanciánk nincs arra, hogy ezt a tavat rekultiválni fogja ez az új cég. Ugyanis a válasz az volt, hogy majd pályázat útján, gyakorlatilag az adófizetők pénzén kerül rekultiválásra. Ha nem nyer a pályázat, akkor nyilván el fogja bukni. Gyakorlatilag az a probléma, ha nem fizeti a helyi adót, akkor mit tud tenni az önkormányzat, az önkormányzat tulajdonába kerül a terület szeméttel együtt, és ugyanott vagyunk, mint 5-10 évvel ezelőtt. Tehát ebben az értelemben is közügy, és minden embert foglalkoztat. Most érzem, hogy érdemes volt az elmúlt héten ezzel sokat foglalkozni, volt pillanat, amikor azt mondtam, hogy buta ember az, aki közügyekkel foglalkozik, mert néha úgy éreztem, hogy igazán nem lesz összhang ebben a városban. Úgy gondolom, hogy most jutottunk el erre a pontra. Nagyon örülök annak, hogy az „ellenzék”, Jánosi, Kelemen képviselő úr, a különböző pártok vezetői letették a voksot emellett, és azt mondták, hogy ebben egyetértenek. Ha ezen az úton haladna a város, pártállástól, fajtól, felekezettől függetlenül, össze tudnánk fogni. Azt gondolom, hogy mégis érdemes a közért dolgozni, ha megtaláljuk a közös hangot a közös cél érdekében. Ha összefogunk, akkor lesz eredmény.

Víg Zoltán – egy település akkor erős, ha a közért tett mindenféle cselekvés összhangban van. Ez is erről szól. Rimár úrnak akkor is elmondtam, hogy ez a terület magántulajdonban van. Pokol Balázs úr annak idején azt mondta testületi ülésen, hogy nem fogja másoknak eladni a területet, csak a horgászoknak. Azóta váltás történt, azt gondolom, hogy nekik is nyűg egyszer a terület után adót fizetni, másodsorban a terület is nyűg nekik, hiszen itt már nem folytatnak semmilyen tevékenységet, tehát meg szeretnének szabadulni a területtől. Én is óvatosan kezeltem a dolgot, mert ha magát a tavat kellett volna a Horgászegyesületnek

odaadni, annak az adóját kellene megfizetni a Horgászegyesületnek, amiről nyilatkoztak is, hogy tudják vállalni, akkor egyszerű lenne a dolog. De ha a Cukorgyár nem akarja megbontani a területet, akkor nehezebb a dolog. Már 2003-ban is a Horgászegyesület mellett voltam, mert cukorgyári dolgozóként is nekem az volt az érdekem, hogy az ott lévő területet is megszerezzük, hogy a Cukorgyár területén is valami tevékenység folyjon. Azért harcoltunk a Heves Acél Kft.-vel is, hogy ott gazdasági tevékenység folyjon, munkahelyteremtés történjen. Egyetértek Rimár úrral, mindenben összefogás kell.

Nagy László – véleménye: a Mátra Cukor Zrt. és a Horgászegyesület konfliktusáról beszélünk. A HPS Magyar-Német Kereskedelmi Kft. megvette ezt a területet, akkor a jövőről kellene beszélni. Ha a Cukorgyár eladta a területet, akkor neki nincs felelőssége, minden felelősséget átadott ennek a német kereskedelmi kft.-nek. Az már nehezebb dolog, hogy ugyanolyan megfogható-e ez a cég, mint a Mátra Cukor Zrt. Azon kell mindenkinek gondolkodni, hogy milyen lépéseket kell tenni ahhoz, hogy rákényszerítsük ezt a kft.-t arra, hogy először is tárgyaljon velünk, másodsorban ki kell kényszeríteni azt, hogy a horgászok legalább a tavat megkaphassák, mert a többi rész nagyon veszélyes, rekultiválni kellene mindent, és azt nem fogja megcsinálni senki sem.

Pálinkás Péter – Rimár úr felvetéseire reagál: örülök, hogy végre összhang van, úgy érzem, a testületen belül eddig is ez volt ezzel a témával kapcsolatban. Örülök, hogy Jandzsó úr elmondta, hogy a Cukorgyár nem állta a szavát, nem adta oda a területet. Viszont azt megrökönyödve hallottam, hogy két tavat a Madártani Egyesület meg tudott szerezni, a Horgászegyesület viszont nem. Ezt szomorúan veszem tudomásul annak tükrében, hogy az előző ciklusban, 2004-2005. körül a testület Rimár urat bízta meg azzal a feladattal, hogy a Madártani Egyesület vegye át a selypi Cukorgyár tavainak a kezelését, de azt nem tudom, hogy miért csak ez a két tó került a Madártani Egyesület tulajdonába. Az elmúlt bizottsági ülés után elhangzott, hogy jegyző úr és polgármester úr állapodott meg ezzel a HPS Magyar-Német Kereskedelmi Kft.-vel, hogy nyugodtan megveheti a területet, vagy odaadhatja a Cukorgyár ennek a kft.-nek ezt a tavat. Ez Rimár úr szájából hangzott el. Azért is csodálom ezt az egész pálfordulatot, hogy hirtelen ilyen összhang lett, mikor az önkormányzat ugyanazt mondta akkor is, a bizottsági ülésen is ugyanerről volt szó, mint amit elmondtunk, semmi másról nem volt szó. Tehát azt nem értem, miért volt az jó, hogy össze kellett ugrasztani embereket.

Kelemen Attila – jegyző úr elmondta, hogy igazából a képviselő-testület nem szólhat bele abba, ha két különböző jogi személy adásvételt köt egymással. Ezt el is tudom fogadni, de egy tényen szeretnék túllépni. Abban az esetben, ha a lőrinci Polgármesteri Hivatal vezetőségét megkeresik egy adásvétellel kapcsolatban, akár tájékoztató formájában hónapokkal ezelőtt, és egy ilyen fontos kérdés kerül napirendi pontra, akkor abban a pillanatban kellett volna összehívni egy rendkívüli testületi ülést, és a rendkívüli testületi ülésnek kellett volna megfogalmazni az irányelveket, gondolatokat, hogy akkor hogyan és milyen irányban menjünk tovább. Ezen lépünk túl, ez a múlté. Megtörtént az adásvétel. Itt a testületnek abban kellene igazán állást foglalni, hogy hogyan tovább, hogyan tudnánk megmenteni a selypi tavat és a Horgászegyesületet. Én egyetértek azzal a gondolattal, amit Pálinkás Péter úr mondott, hogy területmegosztást kellene kezdeményezni, és erősebb fellépést kellene a képviselő-testület részéről ebben a kérdéskörben a lakosság felé tenni.

Víg Zoltán – azt gondolom, hogy nem kell sem jobbra, sem balra elvinni a dolgot. Az téves, amit Kelemen úr elmondott. Józsa Árpád úr telefonon jelezte nekem, hogy el akarják adni a területet, és három vevő van a horgásztóra. Azonnal megkerestem Tóth Zoltán urat telefonon, és kértem tőle, hogy tájékoztasson erről az ügyről. Tájékoztattott, és elküldött hozzám egy olyan potenciális vevőt, aki lehet, hogy lesz a befutó. Nekem ezt mondta a telefonban. Ez az úr felvázolta nekem, hogy 20 évig meghagyja a horgászoknak a horgászási lehetőséget, szállodát, sportcentrumot, horgászcentrumot fog építeni oda, különböző halakat telepít a tóba. Kérdezem Önöktől, ha valakinek ezt felvázolják, miért kételkedne a szavaiban? Erre nekem nem kell összehívni rendkívüli testületi ülést, egy vállalkozótól ezt hallottam, és jegyző úrral csak örülni tudtunk neki. Amikor az adásvétel megtörténik, biztos vagyok benne, hogy tájékoztatom a testületet. Én azt gondolom, hogy ez jó lett volna a selypieknek, a Horgászegyesületnek, hiszen hosszú távú, legalább 20 éve szerződést lehetett volna kötni és nemcsak erre a tóra. Nem értem a dolgot, ez nem politika, ez valahol szakma, magántulajdon adásvételi szerződése.

Jánosi László – én is részese voltam a közgyűlésnek. Pálinkás képviselőtársam szavai késztettek megszólalásra, amit Rimár úrhoz intézett. Azt konzekvensen látni kell, hogy két héttel ezelőtt, amikor felvetődött a városban, hogy ez a horgásztó állítólag el van adva, akkor Kelemen képviselő úrral, Rab Gyula úrral, Rimár úrral megkerestük jegyző urat és kértük, adjon tájékoztatást, hogy ő mit tud erről. Jegyző úr elmondta, hogy sokkal többet nem tud, mint mi, illetve volt valaki a hivatalban, de semmiféle konkrétumot nem mondott. Egy óra múlva megjelent Rimár úr irodájában egy Istenes Sándor nevezetű úr a Permon Kft. képviselőjében, mint ügyvezető, Rab úr, Rimár úr és előttem a következőt mondta: március hónapban felkereste Lőrinci város polgármesterét, jegyzőjét, felvázolta, hogy ő vásárolja meg a tavat a Permon Kft. képviselőjében, és milyen beruházásokat szeretnének tenni. Szó szerint azt mondta, hogy „elvi hozzájárulásukat adták a városvezetők”. Ez valóban továbbgondolkodásra késztetett mindenkit. Tehát én nem vagyok abban biztos, hogy Rimár úr bárkit bárkivel össze akart ugrasztani, csak megpróbált ennek a történetnek a végére járni. Az már csak a jéghegy csúcsa volt, hogy a horgász közgyűlésen tudatosult bennünk az a tény, hogy szó nincs Permon Kft.-ről, hanem a HPS nevezetű kft.-ről van szó. Érdekes volt a dolog, mert ebben a HPS nevezetű kft.-ben a cégjegyzéki kivonat szerint ennek az Istenes úrnak se híre, se hamva, teljesen más az ügyvezető, a tulajdonos. Érdekes volt az is, hogy egy héttel korábban miért ez az Istenes úr volt tárgyalni Rab úrékkal, vagy éppen kereste meg a város vezetését. Polgármester úr elmondta, hogy miért nem kellett neki összehívni akkor márciusban egy képviselő-testületi ülést. Hallgatva szavait, ha ezt az okfejtést követjük, akkor teljes mértékben igaza van polgármester úrnak. Nem akarok semmiképpen vitát generálni, mert mint Kelemen képviselő úr mondta, tovább kell ezen lépni. Nagyon örülök, hogy a horgász közgyűlés után felgyorsultak ebben az ügyben az események, és polgármester úr és jegyző úr is levelet intézett Tóth úrhoz, és folynak tárgyalások stb., de vajon márciusban - és itt jön a szakmaiság, amit polgármester úr megfogalmazott - ezzel az Istenes úrral miért nem lehetett azt közölni, hogy nagyon örülünk a felvetésének, hogy szállodát, sportcentrumot, horgászcentrumot stb. akar építeni, azonban van egy hatályos rendezési tervünk, és itt senki a rendezési terv módosítása nélkül egy bodegát sem építhet fel. Én megnézném azt a vállalkozót, aki úgy vesz 36 hektáros területet, hogy nem lehet oda semmit sem építeni. Vajon ez miért nem hangzott el? Ha nem is hangzott el, én ennek az előterjesztésnek örülök,

mert így viszont azt láthatjuk, hogy Lőrinci Város Önkormányzatának ebben a kérdésben egy óriási jogosítványa van, hiszen a képviselő-testületen múlik az, hogy bármilyen rendezési terv módosítást enged, vagy nem enged. Éppen azért annak is nagyon örülök, hogy polgármester úr fog tárgyalni a Tóth úrral, s azt gondolom, hogy függetlenül attól, hogy ha már meg is született ez az adásvétel, szerintem még ez a dolog nincs lefutva. Nagyon szimpatikus volt az a kérdéskör, amit jegyző úr felvázolt a Földhivatallal és esetlegesen az adásvételi szerződés megtámadásával kapcsolatosan, és éppen ezért szeretném, ha polgármester úr is elfogadná, hogy a polgármester úr vezetésével, a bizottsági elnök asszony, illetve Sárosi alpolgármester úr részvételével minél szélesebb körben tárgyaljanak. Azt gondolom, hogy tudatosítani kell az eladóban és a vevőben is azt, hogy amennyiben a Horgászegyesületünk „kárt fog szenvedni”, mert nekünk ők a fontosak, akkor bizony ez a képviselő-testület nem fog hozzájárulni semmilyen településrendezési terv módosításához, és nagy valószínűséggel ez az illető, ha komolyan is gondolta ezeket a szándékait, amit én kétek, akkor valószínűleg el fog állni ettől a dologtól, és azt kérem polgármester úrtól, mint a tárgyaló delegáció vezetőjétől, hogy ilyen irányba menjen el a Cukorgyár felé.

Víg Zoltán – az a baj, hogy a téves információk terjednek a városban. (Példát említ polgármester úr.) Mikor járt nálunk Istenes Sándor úr? Márciusban. Mikor kötött ez a szerződés? Júniusban lett megkötve a szerződés. Amikor nálunk járt, a rendezési tervre rá sem kérdezett. A vállalkozóknak jobban kell tudni, hogy ha én egy településre be akarok menni, és ott valamit akarok építeni, addig nem veszem meg a területet, míg be nem megyek a hivatalba, megnézem, milyen besorolásban van a terület, mit lehet oda építeni, mire kapok engedélyt stb. Itt jön az be, amit Jánosi úr elmondott, azok valaki, vagy Istenes úr által megfogalmazott hazugságok. Hiszen ha úgy jön be márciusban a hivatalba, hogy ezt és ezt akar, mi van a rendezési tervben, mit lehet itt csinálni, akkor igazat adok, és akkor van igaza Jánosi úr szavainak, mert Jánosi úr azt a szóhasználatot mondta tovább, amit ő mondott, hogy velünk megegyezett. Tehát ő mondta Jánosi úréknak azt, hogy rábólintottunk az ő dolgára. Nem bólinthattunk rá, mert meg sem kérdezte. Itt vannak az ellentmondások. Mint polgármester, kötelességem az intézményeket működtetni és az adóbevételeket beszélni, tehát nekem úgy kell átjuttatnom a Horgászegyesülethez a horgásztavat, hogy az adóbevételünktől se essünk el. Így lehet a félreinformációkat elvinni a különböző emberekhez, mert ez az úr csak bejött azzal, hogy valószínűleg ő fogja megnyerni a pályázók közül a vételi szándékot. Erre mi azt kértük, hogy mielőtt bármit is tennének, üljünk le újra tárgyalni, mert a Horgászegyesületet is meg kell hívni, hogy hogyan fogjuk tudni a horgászok érdekeit képviselni. Akkor megígérte, hogy eljön, vártunk nyugodtan, mert én azt gondoltam, hogy Istenes úr nem fog semmit sem csinálni a selypi tavon. Nem gondoltam, hogy az adásvétel létrejön, ráadásul a Tóth Zoltán úrral is beszéltem, és mondtam neki, hogy ha az adásvétel létrejön, előtte üljünk még le tárgyalni, mert én tudtam, hogy a horgászokat védeni kell. Nem sokkal utána felhívtam Tóth Zoltán urat, aki nekem azt mondta, hogy még nincs megkötve az adásvétel. Ez május környékén történt. Rá egy-két hétre pedig hallom, hogy meg van kötve. És akkor nekem Tóth úr szintén megígérte, hogy ha aláírásra kerül, előtte még egyeztetünk, hogy a Horgászegyesület hogyan tud ebben úgy részt venni, hogy ne érje őket kár. Ez a lényeg.

Princz Ádám – ennek a tárgyalásnak, vagy a beszélgetésnek a komolyságára, vagy szakmaiságára utalhat az is, hogy a rendezési terv konkrétan szóba se került, hogy ezen a tó körüli területen milyen besorolású részek vannak, és azok milyen beépítési lehetőségekkel, illetve milyen hasznosítási lehetőségekkel bírnak, éppen ezért nagyon nehéz is lett volna elvi hozzájárulást adni arra vonatkozóan, hogy ez az illető befektető bármiféle tevékenységbe fogjon. Ahogy polgármester úr is elmondta, azért ez többnyire úgy történik, hogy bejön valaki a hivatalba, bemegy az építésügyi ügyintézőhöz és megkérdezi azt, hogy milyen lehetőségek, kötelezettségek vannak a terület vonatkozásában. Emlékeztetném a testületi tagokat, hogy a Heves Acél Kft.-vel elég sok kört megjártunk akár a testület előtt is, emellett számos hivatali tárgyaláson estünk túl, hogy odáig eljussunk, hogy a testületet egy megfelelő anyaggal annak idején tájékoztatni tudtuk arról, hogy a Cukorgyár területén milyen változások várhatóak, vagy mit szándékozik tenni a cég. Úgy gondolom, hogy mindent elárul erről a tárgyalásról az, hogy igazából olyan konkrét szintre nem sikerült eljutni, hogy akár a rendezési tervet elővegyük és megvizsgáljuk azt, hogy mit és hogyan lehet.

Rimár Zoltán – Pálincás úr felvetéseire reagál: kettőnk között van egy különbség. Én 40 éve politizálok, általában nem sértegetek okkal vagy ok nélkül embereket, nem mondok másokra hirtelen indulatból semmi demagóg dolgot, és anélkül, hogy nem tájékozódok, általában nem mondok értékítéletet. Ebben a szituációban csak arról van szó, hogy most nem azt elemezzük, hogy miért történt így, vagy úgy. Most nem vitát kell provokálni, hanem van egy kompromisszumos megoldás, amikor a testület kijelenti, hogy igen, emellé az ügy mellé áll és most nem azt ecsetelgetjük, hogy miért történt, mert már megtörtént. Tehát itt nem változott meg az ember hozzáállása, semmiféle pálfordulás nincs, csak elértük azt, amit szerettünk volna sok vitával, sok ügy tisztázásával, és azt szerettük volna elérni, hogy mindenki álljon ezen ügy mellé. Erre mondtam azt, hogy ez nagyon nemes cél, és nem akarok arra visszatekinteni, hogy mi volt 3 hónappal ezelőtt, mert abból csak vita és felelős keresése lesz. Nem fog megváltozni a tényállás, a tényállás az, hogy történt valami, amin nagyon sokat vitatkoztunk, amivel egyet lehet érteni, vagy nem, de egy a lényeg, hogy most az nagyon nemes dolog, hogy mindenki egyet akar, és ez nem pálfordulás. Ezt az ügyet már lezártuk.

(Szendrő Ferenc képviselő eltávozott az ülésről, létszám 12 fő.)

Pálincás Péter – nem kívántam személyeskedni, csak azt mondtam el, amit Rimár úrtól hallottam. Érdekes volt, és megértettem, amit Jánosi úr mondott, teljesen más a helyzet abból adódóan, hogy ki mit mondott. Az eredmény viszont az volt, ami történt. Mindenesetre akkor is érdekes számomra, hogy amikor Ön volt ezzel megbízva 2004-2005-ben, a testület előtt Ön elvállalta és azt mondta, hogy a Madártani Egyesülettel felveszi a kapcsolatot, hogy a tavakat meg tudják szerezni, akkor miért csak azt a két tavat sikerült, miért nem sikerült az egyesületnek is kihajtani? Nem értem az egészet. Az önkormányzathoz jöttek be kérelemmel, hogy mit tud a jegyző úr erről, mikor Ön volt ezzel megbízva? Most is arról beszélünk, hogy a Cukorgyár felé kell mennünk, amikor már más a tulajdonos? Tehát most sem tiszta a helyzet, mert most is fordulunk mindenfelé, amikor kiderül, hogy a HPS Magyar-Német Kereskedelmi Kft.-vel kellene felvenni a kapcsolatot, mert ő a tulajdonos. Hiába megyünk már a Cukorgyárhoz. Tehát most is elbeszélünk amellett, hogy már csak egy út van, ezt a kft.-t kell megkeresni, és ővelük kell tárgyalni, a

Cukorgyár levette ezt a terhet, nem állta a szavát, nem adta oda az egyesületnek. Beszélhetünk itt egymás mellett el, mehetünk a Cukorgyár felé, de az egyesületé nem lesz a tó, mert nem is azzal tárgyalnánk, akivel kell. Összeállítunk hirtelen fejben egy ad hoc bizottságot, hogy menjünk tárgyalni? 2005-ben kellett volna megfogni és helyére tenni a dolgokat. Most már mindenki a hibás, lehet bárki politikus.

Princz Ádám – az előterjesztés mellékleteként csatolt térképen látható, hogy milyen besorolásúak a területek. Elég nagy a kavarodás. Egyrészt van egy legelő terület, amit tudomásom szerint ebben a formában nem lehet értékesíteni, ugyanakkor vannak itt olyan területek is, konkrétan a szemétdomb, illetve az úthoz közelebb eső területek a belterületi részen, amelyek közpark besorolásban vannak, illetve a kistó melletti rész is közpark besorolásban van. Igazából a Földhivatalnál ez nem fog problémát jelenteni. Elvileg közpark nem lehetne magántulajdonban, de ez magántulajdonban volt mindig is, mint közpark. Igazából a besorolás, vagy a minősítés hibás. Tehát ezzel nem sokat tudunk kezdeni. Még az érdekes dolog a történetben, hogy a telkeknek mindig a megközelítését biztosítani kell. Nagyon úgy néz ki, hogy ez a legelő szolgálmi jog nélkül nem igazán közelíthető meg, mert ez bent van gyakorlatilag a két tó között. A kis tó is nem halastó, hanem víztározó. A másik szennyvíztározónak van jelölve, tehát elég bonyolult a terület fekvése. Ugyanakkor Lőrinci Önkormányzata szempontjából ha a rendezési, illetve a szabályozási tervet nézzük, akkor sem a tó környéki részen, sem a Petőfibánya felé vezető út másik oldalán lévő területeken - amik védelmi erdőterületek turisztikai céllal - sem lehet igazából épületeket építeni, maximum építményeket lehet elhelyezni. Azoknak pedig az üzleti hasznosítása nyilván nem igazán kielégítő. Amennyiben a HPS Magyar-német Kereskedelmi Kft., vagy bármelyik vállalkozó komolyan fontolgatja azt, hogy itt különböző terveket megvalósít, ahhoz mindenképpen az önkormányzat hozzájárulása szükséges majd abban a formában, hogy a rendezési tervet módosítani kell.

Rimár Zoltán – reagál: a megbízatás arra szólt, hogy ott a Madártani Egyesület a védetté nyilvánításhoz készítse el a kezelési tervet, és az önkormányzat eldönti, hogy védetté nyilvánítja-e a tavat. Másról nincs szó.

Víg Zoltán – a testületi határozat szerint a képviselő-testület megbízza Rimár Zoltán képviselő urat, hogy vegye fel a kapcsolatot a Madártani és Természetvédelmi Egyesülettel a kezelési terv elkészítése érdekében azért, mert az a terület a mai napig nincs kezelve. Van egy másik önkormányzati határozat is, amely szintén a helyi védettségéről szól. Amikor Pokol Balázs úr itt volt a képviselő-testületi ülésen, arról tárgyaltunk, hogy a Cukorgyár hogyan tudja átadni a Horgászegyesületnek a tavat. Pokol úr akkor megígérte, hogy a Horgászegyesületé lesz a tó. Igaza van Pálincás úrnak és Rimár úrnak is. Nem szabad úgy beállítani egy embert, hogy a polgármester beleegyezett, hogy a selypi horgásztavat eladják. Rimár úr meggyőződött erről? Ott volt a megbeszélésen, megkérdezett valakit? Nem, és úgy terjesztette a híreket, hogy nem győződött meg róla, ez nem egy igazi politizáláshoz való hozzáállás. 2003-ban ott kellett volna lenni minden Lőrinciben együtt érző embernek mellettem. Hogy mi folyik ott, tudja mindenki, oda lett letéve a Magüzem szennye. El lett takarítva? Nem. A salakdomb ott van? Igen. Mésziszaptároló ott van? Ott. Szemét ott van? Igen. Ki kaszálja a területet? Kaszálja a Cukorgyár? Rendben tartja? Nem. Kinek a feladata betartani? A tulajdonosnak.

Azt ígértem a közgyűlésen, hogy támogatni, segíteni fogom a Horgászegyesületet. Jánosi úr javasolta a bizottság felállítását, de jegyző úrral arra kérnénk most felhatalmazást, hogy tárgyalhassunk a Mátra Cukor Zrt. vezérigazgatójával, Tóth Zoltán úrral, meg fogom hívni a Horgászegyesület elnökét is erre a beszélgetésre, tárgyaljunk arról, hogy mit lehet tenni. Ahogy jegyző úr elmondta, a legelő miatt meg lehetne támadni az adásvételi szerződést, próbáljunk ez ügyben kezdeményezni, mert Tóth Zoltán úr szavaiból azt vettem ki, hogy ő még mindenre képes, amit lehet ebben a tekintetben tenni, próbáljunk puhatolózni, és próbáljuk úgy terelni az ügyet, hogy a Horgászegyesület jól járjon ebben a tekintetben. Amikor ez a tárgyalás megtörtént, össze fogok hívni egy rendkívüli testületi ülést, amire meghívom a Horgászegyesület tagjait is. Próbálunk a jogi eszközeinkkel segíteni az egyesületnek azért, hogy ez az 57 éves tó továbbra is fennmaradjon és meg tudja ünnepelni a 100 éves évfordulóját is.

Víg Zoltán – szavazásra bocsátja a javaslatát, mely szerint a képviselő testület bízza meg Víg Zoltán polgármestert, Princz Ádám jegyzőt, hogy a Selypi Horgászegyesület elnökével a selypi tavak helyzetének rendezése céljából folytasson tárgyalást a Mátra Cukor Zrt. vezérigazgatójával, Tóth Zoltán úrral.

A képviselő-testület **12 igen** szavazattal a javaslatot elfogadta és a következő határozatot hozta.

Lőrinci Város Önkormányzata Képviselő-testületének
105/2009. (VII.14.) önkormányzati határozata

A selypi tavak helyzetének rendezéséről

Lőrinci Város Önkormányzatának Képviselő-testülete megtárgyalta a selypi tavak helyzetéről szóló tájékoztatót.

A képviselő-testület megbízza Víg Zoltán polgármestert, Princz Ádám jegyzőt, hogy a selypi Horgászegyesület elnökével folytassanak tárgyalást a Mátra Cukor Zrt. vezérigazgatójával, Tóth Zoltán úrral a selypi tavak helyzetének rendezésével kapcsolatban, melyről írásos emlékeztetőt kell készíteni.

Felelős: Víg Zoltán polgármester

Határidő: azonnal

Víg Zoltán – több napirendi pont nem lévén, megköszöni a részvételt és az ülést lezárja.

K.m.f.

Víg Zoltán
polgármester

Princz Ádám
jegyző

Jánosi László
képviselő
jkv.hitelesítő

Kelemen Attila
képviselő
jkv.hitelesítő